

ΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΛΙΒΥΗΣ

Τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΛΩΖΟΥ

Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐτησίαν Διεθνή Ἐκθεσιν Τριπόλεως— Λιβύης, παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διατυπωθῶσιν ἀπόψεις ἐπὶ θεμάτων ἀποτομένων τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων μετὰ τῆς χώρας ταύτης.

Ἡ παρουσία τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὸν Λιβυκὸν χῶρον, ἀνάγεται εἰς τὸν βον π.Χ. αἰῶνα, ὅτε ἀνθοῦσαι ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἰδρῦθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Κυρηναικῆς. Κατὰ περίεργον δὲ συγκυρίαν τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, ὅτε Ἑλληνες, ἐκ Κρήτης κυρίως, ἐγκαθίστανται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βεγγάζης, ἀποτελοῦντες καὶ σήμερον ὀλόκληρα χωρία. Ἐξ ἄλλου, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον σημεῖοι τὴν παρουσίαν του τόσον εἰς τὴν Τρίπολιν ὅσον καὶ εἰς τὴν Βεγγάζην, διὰ παροικιῶν, αἵτινες ἂν καὶ μὴ πολυπρόσωποι, ἀποτελοῦν ἐν τούτοις δυναμικὸν παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Οὕτως, ὁ Ἕλλην δὲν εὐρίσκεται εἰς περιβάλλον, πρὸς τὸ ὁποῖον οὐδένα δεσμὸν ἔχει, σημειωτέον ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὄνομασία τῆς χώρας εἶναι ἑλληνική, ὡς καὶ ἡ τῆς Τριπόλεως.

Δὲν εἶναι παράδοξον ὡς ἐκ τούτου τὸ εὐνοϊκὸν κλίμα τὸ ὑφιστάμενον ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἀποτέλεσμα οὐχὶ οἰκονομικῆς ἢ πολιτικῆς ἐπιβολῆς, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπαφῶν μετὰ τῶν δύο λαῶν.

Ὁρόσημον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας ἀπετέλεσεν ἡ ἔναρξις κατὰ τὸ ἔτος 1961 ἐκμεταλλεύσεως τῶν πετρελαιοπηγῶν, ἡ ὁποία συντελεῖ εἰς τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς τῆς καταστάσεως καὶ τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς. Καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι ἐντὸς ἐξαετίας ὑπερεκατονταπλασιάσθησαν αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς, ἀποτελούμεναι ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἀπὸ ἀργὸν πετρέλαιον, εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ καταδείξη τὴν διαφοροποίησιν, ἡ ὁποία συνετελέσθη εἰς τὰ οἰκονομικὰ μεγέθη καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου πρόοδον, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται μὲ ὄλον ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν.

Κατ' ἀντιστοιχίαν, αἱ εἰσαγωγαὶ τῆς σημειῶνουν συνεχῆ ἄνοδον, ἐφ' ὅσον ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας ἀπαιτεῖ, λόγῳ τῆς διαρθρώσεως τῆς οἰκονομίας τῆς, μεγάλας εἰσαγωγάς, ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν ταχύρρυθμον προσπάθειαν ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν ὑποβοηθεῖ ἡ Λιβυκὴ Κυβέρνησις, δι' ἐφαρμογῆς πενταετῶν προγραμμάτων, οὕτως ὥστε τὰ ἀγαθὰ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, νὰ γίνουσι κτῆμα τῶν κατοίκων τῆς.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς ἐμπορίου ὀφείλεται εἰς τὴν ὑψηλὴν ζήτησιν βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐγχώριος βιομηχανία δὲν καλύπτει ἀπάσας τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ὁ δὲ γεωργικὸς τομεὺς, παρὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῆς χώρας (1.750.000 χ / μ² περίπου) εἶναι ἐλλειμματικὸς, λόγῳ ὑπάρξεως περιορισμένων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων γαιῶν.

Ἡ οὕτω περιγραφεῖσα θέσις τῆς λιβυκῆς οἰκονομίας, ἐνθαρρύνει τὴν παρὰ τῶν διαφόρων κρατῶν καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Λιβύης, τῶν προϊόντων των, καίτοι ὡς περιοριστικὸς παράγων δέον νὰ ἀναφερθῆ τὸ μικρὸν μέγεθος τῆς ἀγορᾶς, ἐφ' ὅσον ἡ Λιβύη ἀριθμεῖ 1.600.000 κατ. περίπου. Πάντως τὸ μειονέκτημα τοῦτο ἀντισταθμίζεται ἐκ τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ νέας ἀγορᾶς, μὴ κεκορεσμένης, ἐκ τούτου, παρίσταται ἀνάγκη εἰσαγωγῆς προϊόντων ἀνταποκρινομένων, εἰς τὸ συνεχῶς βελτιούμενον βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν κατοίκων.

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία σημειώνει ἀξιόλογον παρουσίαν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Λιβύης, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐντὸς μιᾶς ἐξαετίας αἱ ἐξαγωγαὶ μας ἀνήλθον ἀπὸ 0,8 (1961) εἰς 4,6 (1967) ἑκατ. δολλάρια, ἐκ τῶν ὁποίων, μέγα μέρος ἀφορᾷ εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα.

Σημειοῦται ἐνταῦθα, ὅτι τὸ κρατοῦν εἰσαγωγικὸν σύστημα εἰς Λιβύην, εἶναι τὸ τῆς γενικῆς ἀνοικτῆς ἀδείας (general open licence). Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, ἐκτὸς ὁρισμένων εἰδῶν, διὰ τὴν εἰσαγωγήν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται εἴτε προέγκρισις παρὰ τῶν ἀρμοδίων λιβυκῶν ἀρχῶν, εἴτε εἰδικὴ ἄδεια, εἴτε ἡ εἰσαγωγή των διενεργεῖται μονοπωλιακῶς παρὰ τοῦ Κράτους, ἀπάντων τῶν λοιπῶν ἡ εἰσαγωγή εἶναι ἐλευθέρα.

Ἐκ προσωπικῶν ἐπαφῶν τὰς ὁποίας εἶχομεν, τόσον μετὰ τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων τῆς Λιβύης κατὰ τὴν διάρκειαν δεξιώσεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀνεξαρτησίας ταύτης, ὅσον καὶ ἐκ λοιπῶν ἐπαφῶν μετὰ συναλλασσομένων καὶ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῶν στοιχείων ἐξελιξέως τοῦ ἐμπορίου μας ἔχομεν πεισθῆ περὶ τῶν δυνατοτήτων τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ λιβυκὴ ἀγορὰ διὰ τὸ ἐξαγωγικὸν μας ἐμπόριον.

Πέραν τούτου ἡ Ἑλλάς ἔχει ἐμφανίσει ἀξιόλογον ἐργασίαν εἰς τὸ τεχνικὸν ἐπίπεδον, δεδομένου ὅτι ἑλληνικοὶ οἶκοι ἔχουν ἀσχοληθῆ εἰς μελέτας οἰκισμῶν καὶ δημοσίων ἔργων τῆς χώρας, εἰς δὲ τὸν κατασκευαστικὸν τομέα, ἐκτὸς ἐτέρων ἔργων, ἑλληνικὴ εἰταιρεία, παρὰ τὸν σκληρὸν διεθνή ἀνταγωνισμόν, ἐπέτυχε τὴν ἀνάθεσιν τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων τοῦ λιμένος τῆς Βεγγάζης. Εὐρύτατα ὡσαύτως περιθώρια διανοίγονται εἰς τοὺς τομεῖς τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς βοήθειας, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικευμένου ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Οἱ τομεῖς οὗτοι παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην πρέπει νὰ καταβληθῆ ἔντονος προσπάθεια.

Θετικὸν βῆμα τονώσεως τῆς ἐξαγωγῆς μας πρὸς Λιβύην θὰ ἀπετέλει ἡ ὀργάνωσις ἀποστολῶν, ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου, μετὰ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους, πρὸς τὸν σκοπὸν διερευνήσεως τῶν δυνατοτήτων τῆς ἀγορᾶς τῆς χώρας ταύτης καὶ ἐπισημάνσεως τῶν προϊόντων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα

δύνανται νά ἀπορροφηθοῦν παρ' αὐτῆς. Αἱ ἀποστολαὶ αὗται τὰ μέγιστα θά διευκολυνθοῦν εἰς τὰς ἐργασίας των, ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἀρτίως συγκεκροτημένου Γραφείου Ἐμπορικοῦ Ἀκολούθου.

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἀποδίδον ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Λιβύης, ἀναλαμβάνει κατ' ἔτος τὴν διοργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου τῆς ἐτησίως ὀργανουμένης Ἐκθέσεως Τριπόλεως, εἶναι δὲ ὑπερήφανον ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐκπροσώπησις μας ὑπῆρξεν ἀρτία καὶ ἐντυπωσιακὴ καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν γνωριμίαν ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ἦδη τὸ Ἐπιμελητήριον συνεχίζον τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τῶν προγενεστέρων Διοικήσεων πολιτικὴν προσεγγίσεως τῶν χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς, ἀνέλαβε καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτέρου, εἰς τὴν Ἐκθεσιν Τριπόλεως, διαρκείας ἀπὸ 6ης — 26ης Μαρτίου ἔ. ἔ.

Οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ βιοτέχναι κατανοοῦντες τὴν σημασίαν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐδήλωσαν προθύμως συμμετοχὴν μὲ ἀποτέλεσμα τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν, ὅσον καὶ ὁ ὄγκος τῶν ἐκθεμάτων νά υπερβῆ προηγουμένας συμμετοχάς.

Κρίνεται ἐπάναγκες, ἡ ἐπίσημος παρουσία τῆς χώρας εἰς τὴν διεθνή ταύτην ἐκδήλωσιν νά πλαισιωθῆ διὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκθετῶν, οἱ ὅποιοι μεταβαίνοντες εἰς τὴν Τρίπολιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως διὰ τῆς ἐλευθερίας χειρισμῶν τὴν ὁποίαν διαθέτουν, θά δυνηθοῦν νά ἐντοπίσουν τὰ σημεῖα ἐπαφῆς καὶ νά καλλιεργήσουν τὸ πνεῦμα συνεργασίας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον εἰς πᾶσαν οἰκονομικὴν σχέσιν.

Ἡ ἀνωτέρω σκιαγραφία θά ἦτο ἐλλιπὴς ἐὰν δὲν ἀναφερώμεθα εἰς τὸ θέμα τῶν μεταφορῶν. Ἡ Ἑλλὰς κατόπιν κοπιώδους προσπαθείας ἀπέκτησε τακτικὴν μετὰ τῆς Λιβύης γραμμὴν, ἡ ὁποία συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου μετὰ τῶν δύο χωρῶν. Ἡ ἰδιάζουσα ὁμως μορφή τῶν μετὰ τῆς Λιβύης συναλλαγῶν, ὑποχρεώνει εἰς τὸν καθορισμὸν ὑψηλοῦ ναύλου, ὁ ὁποῖος μειώνει τὴν ἀνταγωνιστικὴν ἰκανότητα τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ἔναντι ὁμοειδῶν τρίτων χωρῶν.

Ἐφ' ὅσον ἔχει γίνει παρὰ πάντων ἀποδεκτόν, ὅτι ὁ ἀφρικανικὸς χῶρος ἀποτελεῖ πεδῖον, ὅπου ἡ ἐξαγωγικὴ προσπάθειά μας, κατ' ἐξοχὴν δύναται νά εὐδοκιμήσῃ, πρέπει νά μελετηθῆ οἰαδήποτε λύσις, ἡ ὁποία θά ἔτεινεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ὑπαρχούσης καὶ τὴν καθιέρωσιν καὶ ἐτέρων πρὸς χώρας τῆς Ἀφρικῆς, ἔστω καὶ μὲ ἐπιδότησιν εἰς τὰ πρῶτα στάδια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πράττουν καὶ ἄλλαι χῶραι.

Ἐξ ἄλλου σοβαρὸν μέτρον πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν ἐξαγωγῶν, κυρίως προϊόντων ἐπιβαρυνομένων, ἐκ διαφόρων λόγων, μὲ ὑψηλὸν ναῦλον, ἐπὶ μειώσει τῆς ἀνταγωνιστικῆς των ἰκανότητος, θά ἀπετέλει ἡ καθιέρωσις ἠϋξημένου ποσοστοῦ ἀφορολογήτου ὀρίου ἄνευ δικαιολογητικῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θά ἐπενήργει, ὄχι μόνον ὡς ἐνίσχυσις ἀλλὰ καὶ ὡς πρόσθετον κίνητρον, διὰ τὸν ἐξαγωγέα.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς ἐξαγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Λιβυκὸν χῶρον, ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι δυνατόν νά ἐπιτύχωμεν ὑψηλοτέρους στόχους. Ἐκ τῶν καταλλήλων χειρισμῶν θά ἐξαρτηθῆ ἡ περαιτέρω ἐπιτυχία μας.

ΕΚΡΟΗ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ ΠΡΟΣ Η. Π. Α.

Τοῦ κ. PAUL SAMUELSON

Καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτου τῆς Μασσαχουσέτης (Μ. Ι. Τ.)

Ὁ Ἄνταμ Σμιθ εἶπε : «Ἀπὸ ὅλα τὰ “μπαγάζια,, τὸ πῶς δυσμετακόμιστον εἶναι ὁ ἄνθρωπος». Σήμερον, τὸ ρητόν του αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται καθόλου εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἐὰν ζητεῖτε νὰ εὑρετε πρόσωπα διὰ νὰ καταρτίσετε ἓνα κουαρτέτο ἐγγόρων, ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ ἐρευνήσετε τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογον τοῦ Λὸς Ἀντζελες. Ἀλλὰ μὴ ζητᾶτε νὰ σᾶς ὑποβάλουν πιστοποιητικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Βοστώνην ἢ τὸ Οὐίλλιαμσπουργκ. Τὸ πιθανώτερον εἶναι νὰ ἔχουν ἐκπαιδευθῆ εἰς τὰ Ὠδεῖα τῆς Βιέννης, τῶν Παρισίων, καὶ τῆς Πράγας.

Σήμερον, ἡ ἀμερικανικὴ φυσικὴ καὶ ἡ ἀμερικανικὴ χημεῖα κατέχουν ἐξέχουσαν θέσιν. Ἀλλὰ δὲν συνέβαινε πάντα αὐτὸ. Χάρις εἰς τὸν Χίτλερ, ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ ὁ Τζῶρτζ Οὐάλλας, δὲν ἐρχεῖάζετο διανοουμένους, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διαπρεπεστεροὺς ἐπιστήμονας τοῦ κόσμου μετηνάστευσαν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1930. Οἱ περισσότεροι παρέμειναν. Καὶ οἱ σπουδασταὶ τοὺς ὁποῖους ἐξεπαίδευσαν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν τὰ πειράματα καὶ ἐπινοοῦν τὰς ἐξισώσεις, ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν εἰς τὸ μέλλον βραβεῖα Νόμπελ.

Εὐτυχῶς, ἡ χιτλερικὴ ἐπιρροὴ παρήλθε καὶ ἡ Εὐρώπη ἔχει τακτοποιηθῆ. Πλὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν ἓνα νέον ρεῦμα προικισμένων ἀνθρώπων, ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ φθάσουν εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς διακρίσεις καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν των.

Ἐν τούτοις, ἡ ἐκροὴ ἐγκεφάλων συνεχίζεται. Ἐξέχοντες ἐπιστήμονες, διευθυνταί, μηχανικοὶ καὶ καλλιτέχναι ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, διότι δύνανται νὰ ἀπολαμβάνουν εἰς αὐτὰς ὑψηλότερον βιοτικὸν ἐπίπεδον. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι καθόλου νέον. Μέσα εἰς τὰ πλήθη τῶν ἀποίκων «Προσκυνητῶν», οἱ ὁποῖοι ἔφθαναν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν των, ὑπῆρχαν ἑκατοντάδες χωρικῶν καὶ τεχνιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν κάποιον ἐξάδελφον μὲ καλύτεραν ἐργασίαν καὶ ἀνώτερον βιοτικὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ Νητηρόττ ἢ τὸ Φρέσνο.

Καθ' ὅλην τὴν ἀμερικανικὴν ἱστορίαν, μαζί μὲ τὴν μετανάστευσιν ἐγκεφάλων, ἐσημειοῦτο μετανάστευσις ἐργατικῶν χειρῶν. Ἡ θλιβερὴ ἐργασία τῆς κατασκευῆς τῶν μεγάλων ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων ἐξετελέσθη ἀπὸ εἰσαχθέντας Κινέζους καὶ Ἴρλανδοὺς. Σικελοὶ ἐβοτάνισαν τὰ πρῶτα ἀμερικανικὰ ἀγροκτῆμα-Κινέζους καὶ Ἴρλανδοὺς. Οἱ Μεξικανοὶ προσφέρουν ἀκόμη εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς εὐθηνές τομάτες. Καὶ ἄς μὴ λησμονεῖται, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκαλλιέργησαν τὰς βαμβακοφυτείας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ κατέστησαν δυνατὴν τὴν ἀριστοκρατικὴν ζωὴν

χάρις εἰς αὐτάς, δὲν μετηγάστεισαν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν των καὶ τὰ «Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου».

Ποῦ εἶναι δυνατόν νὰ τεθῆ τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ τῶν μεταναστῶν «ὑπερανθρώπων» καὶ τῶν μεταναστῶν — ἀπροσαρμόστων «ἀκαμάτηδων» ; Αἱ πρῶται οἰκογένειαι τῆς Αὐστραλίας προῆλθαν ἀπὸ κρατουμένους τῶν ἀγγλικῶν φυλακῶν. Παρομοίᾳ ἦτο καὶ ἡ προέλευσις τῶν ἀποίκων τῆς Γεωργίας. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους πρῶτους ἀποίκους τοῦ Κεμπέκ προήρχοντο ἀπὸ τὴν Νῆσον τοῦ Διαβόλου. Συχνά, ὅταν ὁμιλῆ κανεὶς μὲ Σουηδοὺς ἢ Ἰταλοὺς διαμένοντας εἰς τὰς χώρας των τοὺς ἀκούει νὰ ἐκφράζωνται μὲ προστατευτικὸν ὕφος διὰ τοὺς εἰς Ἀμερικὴν ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς των, πρᾶγμα ποῦ ἀπηχεῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι μεταναστεύουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ «προκόψουν» εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο τὰς ἄλλας χώρας εἶναι ἡ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διοχέτευσις καὶ τῶν καλύτερων ἐκπαιδευμένων καὶ περισσότερο προικισμένων ἀνθρώπων.

Δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν περισσότερα παράπονα :

1. Ἡ πρόσφατος ἀναθεώρησις τῆς μεταναστευτικῆς νομοθεσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐντείνῃ τὴν διοχέτευσιν ἐγκεφάλων. Αἱ παλαιαὶ ἀναλογικαὶ ποσοστάσεις ἀπέβλεπαν κατὰ τὸ 1924 εἰς τὸ νὰ ἀποκλείσουν ἀπὸ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἄτομα καταγωγῆς διαφορετικῆς ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ἀποίκους ἐκ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ ἀμερικανικὴ κοινωνία ἔχει καταστῆ περισσότερο ἀξιοκρατικὴ. Ἡ καταγωγή ὑπολογίζεται σήμερον ὀλιγώτερον. Ἐὰν ἓνας Ἰάπων δύναται νὰ διασπάσῃ τὸ ἄτομον καλύτερον ἀπὸ ἓνα καταγόμενον ἀπὸ τὴν Βρετανίαν, θὰ καταλάβῃ σήμερον τὴν ἔδραν τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Μασσαχουσέτης — ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν Σαρλόττεσβιλ. Ἀντιθέτως, ὁ Τζὼν Μάυναρντ Κέυνς οὐδέποτε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καταστῆ καθηγητῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων, δοθέντος ὅτι δὲν εἶχε σπουδάσει εἰς τὴν ἐκεῖ Νομικὴν Σχολήν. Ἀφοῦ ἡ Γαλλία ἀπώλεσε τὸ ἄνθος τῶν νέων της κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ὁ τοπικισμὸς αὐτὸς τῆς ἐστοίχισε ἀκριβᾶ.

3. Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει καταστῆ τὸ πεδῖον ἀσκήσεων τῶν προικισμένων σπουδαστῶν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἐὰν οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι συναρπάζονται ἀπὸ τὴν ἑξαψιν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὸ Καϊμπριτζ δὲν ἐπιστρέφουν εἰς τὰς μικρότερας ἀμερικανικὰς πόλεις ἀπὸ τὰς ὁποίας κατάγονται, διατι θὰ ἐπέστρεφαν εἰς τὴν πατρίδα των οἱ ἐκ Βομβᾶς σπουδασταὶ — ἰδίως ὅταν αἱ ἀμοιβαὶ καὶ οἱ ὄροι ἐργασίας εἶναι εἰς Καϊμπριτζ ἀπείρως καλύτεροι ; Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι ἀπορροφοῦν τὰ καλύτερα «ταλέντα» ἀπὸ τὰς ἀναπτυσσομένας χώρας, τὰ ἀνυψώνουν μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ κατόπιν — συχνότατα — τὰ ἀπορροφοῦν μονίμως.

Τί εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μὲ τὴν διοχέτευσιν ἐγκεφάλων ; Τὸ νὰ «δέσῃ» κανεὶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰς πατρίδας των εἶναι πράγματι ὡσὰν νὰ τοὺς μεταχειρίζεται ὡς ἀποσκευάς. Ἀλλὰ εἶναι δυνατόν νὰ μὴ λαμβάνουν αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι ὑπὸ τὴν ὑπερῆφάνειαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πτωχῶν χωρῶν ; Θὰ εἶναι δύσκολον νὰ εὐρεθῇ ὁ καλύτερος συμβιβασμὸς.